

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13CoE/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209414
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandřák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712209414.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. J., C. XXX/XXX-X, zastúpenou opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matky I. K. T., bytom G. J., C. XXX/XXX-X a otca W. G. T., bytom J., D. XXXX/XA, právne zastúpeného L&B Legal service s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Nám. A. Hlinku 36/9, IČO: 47 253 495, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. januára 2015, č.k. 4Em/2/2012-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrhy otca na výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/47/2009-30 zo dňa 30.11.2009. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec maloletej S. podal na súd návrh na súdny výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/47/2009-30 zo dňa 30.11.2009, ktorým bol upravený styk otca s maloletou S.. Otec v návrhu okrem iného uviedol, že matka maloletej vyššie uvedený rozsudok súdu nerešpektuje, súdom určený styk nedodríava a dlhodobo ignoruje, aj keď prisľúbila, že mu dieťa dá, vždy si dieťa vymyslela a dieťa buď odviezla preč alebo zatajila alebo zakázala dieťaťu s ním komunikovať. Od podania prvého návrhu na výkon rozhodnutia dňa 06.08.2012 nemal dieťa ani jeden víkend v zmysle rozsudku. Žiadal o nariadenie výroku rozhodnutia uložením pokuty vo výške 200,- eur a zároveň zastavením výplaty rodičovského príspevku, ako aj prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/47/2009-30 zo dňa 30.11.2009 bola okrem iného schválená rodičovská dohoda o úprave styku nielen maloletej S., ale aj v tom čase maloletej K. otcom tak, že otec je oprávnený sa stykať s mal. S. a mal. K. každý 2. a 4. víkend v mesiaci tak, že si dieťa v piatok o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a v nedeľu o 16,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každý utorok a štvrtok v týždni tak, že si dieťa o 16,00 hod. prevezme pred bytom matky a o 18,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé Vianoce a Nový rok párneho roku tak, že si dieťa dňa 23.12. o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a 01.01. o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé jarné prázdniny v nepárnom roku tak, že si dieťa v pondelok o 9,00 hod. prevezme pred bytom matky a v nedeľu o 16,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá na Veľkonočné sviatky v každom párnom roku tak, že si dieťa vo štvrtok o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a na Veľkonočný pondelok o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé letné školské prázdniny tak, že si dieťa 01.08. toho, ktorého roka o 9,00 hod. prevezme pred bytom matky a 31.08. o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá. Súd vyzval povinnú matku výzvou zo dňa 10.02.2014, č.k. 4Em/2/2012-49, aby sa podrobila súdnemu rozhodnutiu a zároveň ju poučil o následkoch neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. K návrhu sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že ona rozsudok neporušuje, dcére nebráni styku s otcom, naopak tento porušuje otec, ktorý si pre dieťa v čas uvedený v rozsudku nechodí. Otec nikdy nevyvíjal stovky km na to, aby sa s deťmi stretával, pracoval v Považskej Bystrici a pokiaľ si maloletú S. zobral, trávil časť vyhradený mu na styk

počas utorkov a štvrtkov na jeho pracovisku v Považskej Bystrici, kde on si vybavoval svoje pracovné povinnosti a dieťa sa hralo na počítači, ojedinele ju zobral do reštaurácie alebo sa s ňou prevádzal za pracovnými povinnosťami do G., J. a X.. V roku 2012 si otec nebol pre dieťa v mesiaci január 3., 5., 10.; dňa 12. si ju vzal o 15,50 hod. a odovzdal ju o 17,45 hod.; dňa 24. si ju neprevzal; dňa 26. si ju vzal o 16,00 hod. a odovzdal o 17,00 hod.; dňa 27. si pre dieťa prišiel o 14,40 hod. sľúbil jej, že budú sami a keď S. zbadala jeho priateľku, odmietla ísť; dňa 31.01. opäť neprišiel. Vo februári 2012 si bol po dieťa len trikrát, a to 07.02., 14.02. a 26.02. v trvaní 5 minút a v mesiaci august 2012 si pre dieťa neprišiel ani raz. V roku 2013 otec ani v jeden víkend neprejavil o maloletú S. záujem. Je pravdou, že počas prázdnin v auguste 2013 dieťa otcovi neodovzdala, a to iba z dôvodu, že S. bola v tábore, s ktorým táborom otec súhlasil, čoho dôkazom sú aj SMS správy, no i napriek tomu bola 01.08. doma, čakala ho, o tom spravila fotozáznam s pasom maloletej, ktorý záznam otec požadoval, no nikto 01.08.2013 o 9,00 hod. neprišiel, čo preukázala na polícii v súvislosti s trestným oznámením otca a trestné konanie bolo odložené. Dieťa si prevzal 04.08.2013 o 9,00 hod., nakoľko do 03.08. bola v letnom tábore a dieťa odovzdal 15.08., čím opätovne nedodržiaval rozsudok. Obdobne to bolo aj v roku 2014. Otec nedodržiava nie len dni určené v rozsudku, ale absolútne nerešpektuje ani časový horizont, stáva sa však, že za dieťaťom príde mimo upraveného styku bez predchádzajúcej dohody, pokiaľ mešká, nie je ochotný sa ozvať, hoci mu píše SMS, keď telefonuje zruší jej hovor ako tomu bolo aj 09.03.2014, kedy mal dieťa doviest' o 16,00 hod. a doviezol ju bez akéhokoľvek vysvetlenia a ospravedlnenia o 50 neskôr. Ďalej uviedla, že návrh otca považuje za šikanózný, nedôvodný. Zo správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica súd zistil, že matka otcovi styku s maloletou S. nebráni, tvrdenia otca sa nezakladajú na pravde, v minulosti stretnutia s dieťaťom prebiehali bez väčších problémov, že maloletá S. má k otcovi vytvorenú pozitívnu väzbu, vyjadrila ochotu ísť k otcovi aj na dlhšiu dobu počas prázdnin s tým, že čas chce tráviť iba s otcom a bez prítomnosti ďalšej osoby. Z inej rozhodovacej činnosti súd zistil, že otec dňa 20.01.2014 podal v tunajšom súde návrh na zverenie maloletej S., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej starostlivosti, ktorý návrh bol zapísaný do spisovú značku 11P/8/2014, v ktorom konaní bola na pojednávaní vypočutá ako maloletá S.. Konanie bolo pre späťvzatie návrhu zastavené uznesením č.k. 11P/8/2014-21 zo dňa 12.3.2014. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 12.03.2014 vyplýva, že maloletá S. má otca veľmi rada, s otcom rada trávi čas, keď sú osamote bez jeho manželky, ktorá jej ako sa S. vyjadrila vadí a nemá ju rada. O stretnutiach sa dohadujú otec s maloletou priamo bez účasti matky, SMS-ou alebo telefonicky. Stáva sa, že cez víkend keď má prísť ho čakáva, on však nepríde. S. na pojednávaní taktiež uviedla, že matka jej v stretávaní sa s otcom nebráni, telefón jej nekontroluje, telefonovať s otcom môže aj pred mamou a aj pred ňou telefonuje, otec jej telefonuje každý deň, zaujíma sa ako sa jej darilo v škole a podobne. Keď je s otcom, idú do kancelárie, ktorá je pri Tesco, kreslí si a hrá sa s počítačom, otec jej pri nej naproti, boli sa aj kúpať na kúpalisku, chodia na nákupy, veci, ktoré jej otec kúpi si môže zobrať domov, tieto mame ukáže. K táboru s koňmi sa vyjadrila tak, že ona chcela ostať ešte jeden deň kvôli koňom a rozlúčiť sa s mamou, čo povedala otcovi, keď pre ňu prišiel, načo otec trval na odchode a potom odišiel. Taktiež uviedla, že sa stáva, že jej zavolá, že musí odísť do Prahy alebo do Brna, následne sa s ňou príde rozlúčiť, dať jej pusku na rozlúčku a že mamina s tým problém nemá. Vzhľadom na vyššie uvedené súd postupom podľa ust. § 272 ods. 2 a 3 O.s.p. vykonal všetky úkony potrebné k tomu, aby zistil skutočnosť rozhodné pre posúdenie, či si povinná matka maloletého dieťaťa plní povinnosť vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, na základe ktorého sa oprávnený domáha nariadenia výkonu rozhodnutia. S poukazom na zistené skutočnosti, na obsah vyjadrení oboch rodičov, maloletej S. a kolízneho opatrovníka, súd dospel k záveru, že doterajšia úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej S. v zmysle rozsudku Okresný súd Považská Bystrica č.k. 7C/47/2009-30 zo dňa 30.11.2009 je upravená dostatočne a vyhovujúce pre všetky zúčastnené strany, pričom otec maloletej S. svoje priznané právo na styk s maloletou nevyužíva v stanovenom rozsahu, čo má súd preukázané z výpovede maloletej S. na pojednávaní zo dňa 12.03.2014 v konaní vedenom na tamojšom súde pod spis. zn. 11P/8/2014. Súd zároveň konštatoval, že matka maloletej S. svoju povinnosť vyplývajúcu z uvedeného rozsudku, t.j. umožnenie prevzatia a odovzdania maloletej otcovi pred bytom matky, žiadnym spôsobom neporušovala, pričom stretávaníu otca s maloletou S. nezabraňovala žiadnym spôsobom, či už úmyselne alebo nevedome. Súd poukázal aj na tú skutočnosť, že otec s matkou maloletej vôbec nekomunikuje, neodpovedá jej na telefonáty ani SMS správy, všetku organizáciu ohľadne upraveného styku rieši priamo s maloletým dieťaťom. Matka preukazuje ochotu poskytnúť otcovi aj termíny mimo upraveného styku s maloletou, avšak zo strany otca nie je žiadna pozitívna odozva. Súd poznamenal, že podstatou výkonu rodičovských práv a realizácia styku spočíva v obojstrannej potrebe tráviť čas určeným spôsobom, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej S.. Uviedol, že v rámci súdneho konania, kedy prvýkrát žiadal o zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti, bol vypracovaný znalecký posudok a vyjadrenie maloletej S., že ona na stretávaní s otcom nechce nič meniť, pričom s týmito dôkazmi sa súd oboznámil. Namietal, že matka napriek vyjadreniu maloletej, že chce byť s otcom, očividne trvá na obmedzení styku a systematicky chce docieľiť, aby s dcérou trávil čas iba v utorok a štvrtok od 16,00 hod. do 18,00 hod.. O tom, že medzi ním a maloletou S. existuje silná citová väzba svedčí aj ten fakt, že s ňou bol na rodičovskej dovolenke tri roky a potom ešte aj ďalšie dva roky, čo vyplýva aj zo zistení a výsluchov maloletej na súde v konaní o zverenie do striedavej starostlivosti. Ďalej namietal objektívnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, čo sa týka stanoviska, o ktoré opiera svoje rozhodnutie súd prvého stupňa. Podľa názoru otca tento orgán ani raz neprejavil záujem riešiť jeho námietky a za jeho prítomnosti nevykonal šetrenie v rodine maloletej. Dokonca mu zamestnanec úradu p. X. oznámil, že dieťa mať nebude, lebo matka mu volala, že s dieťaťom odišla do Tatier. Poukázal na to, že počas letných prázdnin dňa 01.08.2013 mu mala matka o 09,00 hod. odovzdať maloletú S., avšak zopakovala sa situácia spred roka a opäť bol nútený stornovať dovolenkový pobyt a dcéru hľadať s políciou. Zastával názor, že matka vedome ignorovala rozhodnutie súdu a zámerne dieťa v dobe, kedy malo byť už s otcom odviezla mimo bydliska. Napokon si maloletú S. prevzal až po štyroch dňoch a na jej žiadosť ju dňa 15.08.2013 vzal do Považskej Bystrice k matke, aby jej mohla zagratulovať k meninám. Následne ju však matka odmietla vydať, preto opätovne podal návrh na výkon rozhodnutia a súd matku opakovane vyzval, aby rešpektovala súdne rozhodnutie. Vyššie uvedený postup súdu sa však ukázal ako bezvýsledný. Dal do pozornosti situáciu, ktorá sa diala pred vianočnými prázdninami v roku 2014, keď dňa 23.12.2014 matka znovu odmietla maloletú S. vydať, hoci bola prítomná aj polícia, s vyjadrením, že ju chce mať na štedrý deň doma a nedá ju otcovi. Bežné víkendy a dni matka tiež robí obštrukcie pri vydávaní dcéry, v dôsledku čoho je nútený chodiť pre dcéru so svedkom, fotiť si každý príchod a odchod a robiť videonahrávky. Uviedol, že dňa 16.02.2015 si prišiel vyzdvihnúť maloletú, nakoľko počas jarných prázdnin mala byť s ním, o čom boli vopred dohodnutí. Dcéra sa na plánovanú lyžovačku tešila, čo jednoznačne vyplýva z ich vzájomnej komunikácie. Dňa 16.02.2015 sa však maloletá S. vyjadrila, že s ním ísť nechce. Toto vyjadrenie považoval za učené pod nátlakom matky, resp. staršej dcéry (sestry). Bezprostredne po tom navštívil súd, aby o tejto udalosti podal vyjadrenie a tiež Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Považskej Bystrici, kde podal na matku trestné oznámenie. Vzhľadom na uvedené životné situácie, ktoré sa odohrávajú pri odovzdávaní maloletej S. bol presvedčený, že súd prvého stupňa nezistil dostatočne skutkový stav, a preto vydal nesprávne rozhodnutie. Zároveň poukázal na prieťahy, ku ktorým v rámci tohto konania došlo, nakoľko súdu prvého stupňa trvalo viac ako dva roky, dokedy v danej veci vydal rozhodnutie, čím spôsobil a udržiaval stav právnej neistoty. V tejto súvislosti dal do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 181/2011-39. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že čo sa týka letných prázdnin v roku 2013, sama otca požiadala, či súhlasí s tým, aby maloletá S. išla do letného tábora. Otec uviedol, že s tým nemá problém, dokonca bol dcéru v tábore dvakrát navštíviť s tým, že 01.08.2013 čakala na neho doma, nakoľko požadoval pas, no otec neprišiel, ale prišiel do uvedeného tábora, kde spravil nepríjemný výstup a z tábora odišiel s tým, že si pre dieťa príde 04.08.2013. Nie je teda pravdou, že by zo svojej nevdle zamedzovala styku otca s dieťaťom. Čo sa týka vianočných prázdnin uviedla, že to bol sám otec, ktorý ju 11.12.2014 požiadal telefonicky cez SMS o stretnutí v súvislosti s prázdninami s tým, že sa dostavil do jej kancelárie a požiadal ju, že si dcéru nezoberie tak, ako to má stanovené v rozsudku, ale až na Štefana, s čím súhlasila a nevidela v tejto jeho požiadavke žiadny problém. Samozrejme, že maloletú S. chcel vrátiť neskôr, čo odôvodnil tým, aby nemuseli cestovať na Nový rok. Dňa 22.12.2014 o 11,00 hod. sa otec dostavil, aby maloletej doniesol Mikuláša a zaželal jej pekné sviatky s tým, že si po ňu nepríde vôbec. Poobede jej nepochopiteľne poslal SMS správu, že sa na ňu tešia aj s manželkou, čomu maloletá S. nechápala a po obdržaní ďalšej SMS správy od otca maloletá otcovi oznámila, že s ním nepôjde, nakoľko už pred súdom sa vyjadrila, že sa chce stretávať iba s otcom, bez jeho partnerky. Aj napriek uvedenej komunikácii sa otec dňa 23.12.2014 o 15,00 hod. dostavil s tým, že si prišiel po dcéru podľa rozsudku. Uviedla, že tento jeho príchod považovala vzhľadom na predchádzajúcu komunikáciu za chorý. Maloletá S. s otcom nechcela ísť, čo ona ako aj policajná hliadka, ktorú si otec zavolať, rešpektovala. Otec sa potom do konca prázdnin už neozval, hoci vedel, že sú doma a dcéru si mohol zobrať, no nestalo sa tak. Dňa 15.02.2015, v

nedeľu večer poslal otec maloletej S. SMS správu s tým, že príde po ňu ráno, matku pred maloletou osočoval, v dôsledku čoho mala maloletá S. večer teplotu. Ráno prišiel otec o 9,00 hod. veľmi slušne, z čoho boli obe prekvapené, nakoľko jeho príchody sprevádzajú vulgarizmy, krik a arogancia. Všimli si však, že bez súhlasu ich otec natáča a kameruje na mobilný telefón. Maloletá S. mu povedala, že s ním nechce ísť, na čo zachvíľu prišla hliadka, ktorú otec požiadal o asistenciu s odôvodnením, že sa bojí. Uviedla, že vďaka rýchlemu zásahu hliadky nedošlo zo strany otca k fyzickému napadnutiu detí, policajná hliadka otca vyviedla a tým sa ich kontakt skončil. Otec dcéru od tohto termínu nenavštívil ani jedenkrát. Poukázala na to, že dňa 24.02.2015 a 26.02.2015 mal otec prísť, no neprišiel hoci mala maloletá S. narodeniny a neprišiel po ňu ani celý mesiac marec. Dôvodila, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je vylúčené, že by bránila v styku otca s dcérou, ale je to práve otec, ktorý neustále mení svoje požiadavky, nestojí si za akýmikoľvek dohodami a nerešpektuje ani rozhodnutie súdu. Jeho návrh na výkon rozhodnutia je len šikanóznym návrhom, s úmyslom naoko prezentovať záujem o dcéru. Navyiac, keď otec maloletú S. chcel mimo rozsudku, vždy mu vyhovel a nikdy mu v styku s ňou nebránila. Čo sa týka staršej dcéry, túto si otec nikdy podľa rozsudku nevzal a keď mu raz nasilu sadla do jeho auta, že ide aj ona, vyvliekol ju tak, že jej ublížil a vyhlásil, že ak sa ešte raz bude domáhať stretnutia s ním, podá na ňu trestné oznámenie. V závere uviedla, že pokiaľ by mal súd hlbšie skúmať skutkový stav veci, musel by nariadiť znalecké dokazovanie v súvislosti so správaním otca, čo by zrejme vyústilo k obmedzeniu styku otca s dcérou. Nie je totiž normálne, že otec v priebehu jedného dňa trikrát zmení svoje postoje a požiadavky na styk s tým, že dcéru kontaktuje len keď mu to vyhovuje.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 272 ods. 1 písm. a) O.s.p., súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 5 O.s.p., súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

V predmetnej veci sa otec maloletej návrhom domáhal výkonu rozhodnutia o úprave styku, a to rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.11.2009, č.k. 7C/47/2009-30, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou S. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou S. každý 2. a 4. víkend v mesiaci tak, že si dieťa v piatok o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a v nedeľu o 16,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každý utorok a štvrtok v týždni tak, že si dieťa o 16,00 hod. prevezme pred bytom matky a o 18,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé Vianoce a Nový rok párneho roku tak, že si dieťa dňa 23.12. o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a 01.01. o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé jarné prázdniny v nepárnom roku tak, že si dieťa v pondelok o 9,00 hod. prevezme pred bytom matky a v nedeľu o 16,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá na Veľkonočné sviatky v každom párnom roku

tak, že si dieťa vo štvrtok o 15,00 hod. prevezme pred bytom matky a na Veľkonočný pondelok o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá; každé letné školské prázdniny tak, že si dieťa 01.08. toho, ktorého roka o 9,00 hod. prevezme pred bytom matky a 31. 08. o 15,00 hod. dieťa matke pred jej bytom odovzdá. Uvedený exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.01.2010.

Otec svoj návrh na výkon rozhodnutia odôvodnil tým, že matka maloletej vyššie uvedený rozsudok súdu nerešpektuje, súdom určený styk nedodržiava a dlhodobo ignoruje, aj keď prisľúbila, že mu dieťa dá, vždy si niečo vymyslela a dieťa buď odviezla preč alebo zatajila alebo zakázala dieťaťu s ním komunikovať. Otec namietal nerealizovanie styku s maloletou S. ani jeden víkend v zmysle rozsudku.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa matku - povinnú výzvou zo dňa 10.02.2014, č.k. 4Em/2/2012 - 49 vyzval na dobrovoľné podrobenie sa súdnemu rozhodnutiu a zároveň ju poučil o následkoch neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Matka vo vyjadrení k predmetnej výzve okrem iného uviedla, že ona rozsudok neporušuje, dcére nebráni styku s otcom, naopak tento porušuje otec, ktorý si pre dieťa v čas uvedený v rozsudku nechodí. Vo februári 2012 si bol po dieťa len trikrát, a to 07.02., 14.02. a 26.02 v trvaní 5 minút a v mesiaci august 2012 si pre dieťa neprišiel ani raz. V roku 2013 otec ani v jeden víkend neprejavil o maloletú S. záujem. Pripustila, že počas prázdnin v auguste 2013 dieťa otcovi neodovzdala, a to iba z dôvodu, že maloletá S. bola v tábore, s ktorým táborom otec súhlasil, čoho dôkazom sú aj SMS správy, no i napriek tomu bola 01.08. doma, čakala ho, no nikto 01.08.2013 o 9,00 hod. neprišiel, čo preukázala na polícii v súvislosti s trestným oznámením otca a trestné konanie bolo odložené. Otec si dieťa prevzal 04.08.2013 o 9,00 hod., nakoľko do 03.08. bola v letnom tábore a dieťa odovzdal 15.08., čím opätovne nedodržiaval rozsudok. Obdobne to bolo ak v roku 2014. Otec nedodržiava nie len dni určené v rozsudku, ale absolútne nerešpektuje ani časový horizont, stáva sa však, že za dieťaťom príde mimo upraveného styku bez predchádzajúcej dohody, pokiaľ mešká, nie je ochotný sa ozvať, hoci mu píše SMS, keď telefonuje zruší jej hovor ako tomu bolo aj 09.03.2014, kedy mal dieťa doviezť o 16,00 hod. a doviezol ju bez akéhokoľvek vysvetlenia a ospravedlnenia o 50 neskôr. Ďalej uviedla, že návrh otca považuje za šikanózný a nedôvodný.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení postupoval správne, keď návrh otca na výkon rozhodnutia zamietol. V prejednávanej veci boli sporné tvrdenia otca maloletej S. ohľadom plnenia, resp. neplnenia rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7C/47/2009-30 zo dňa 30.11.2009 zo strany matky, keď podľa vyjadrenia otca matka maloletej vyššie uvedený rozsudok súdu nerešpektuje a súdom určený styk nedodržiava. V danej veci mal odvolací súd zo správ Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica za preukázané, že matka otcovi v styku s maloletou S. nebráni, pričom v minulosti stretnutia s maloletou prebiehali bez väčších problémov, maloletá má k otcovi vytvorenú pozitívnu väzbu, vyjadrila ochotu ísť k otcovi aj na dlhšiu dobu počas prázdnin s tým, že čas chce tráviť iba s otcom a bez prítomnosti ďalšej osoby. V mesiaci august 2013 bolo prítomné na oddelenie úradu zo strany matky nahlásené, že otec si mal prísť po maloletú S., avšak neprišiel, v dôsledku čoho matka nevedela, čo má robiť, či má na otca čakať alebo si pripraviť plán na víkend s dcérou podľa seba. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 12.03.2014, v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 11P/8/2014, na ktorom sa uskutočnil výsluch maloletej S., vyplýva, že maloletá má k otcovi pozitívny vzťah otca a rada s ním trávi čas, keď sú osamote a bez jeho manželky. O spoločných stretnutiach s otcom maloletá S. uviedla, že sa dohadujú priamo, bez účasti matky, a to SMS správami alebo telefonicky. Maloletá S. uviedla, že cez víkend, keď má otec prísť, ho čakáva, on však nepríde. Taktiež uviedla, že matka jej v stretávaní s otcom nebráni, telefón jej nekontroluje, telefonovať s otcom môže aj pred mamou, pričom otec jej telefonuje každý deň, zaujíma sa ako sa jej darilo v škole a podobne. Keď je s otcom, idú do kancelárie, ktorá je pri Tescu, kreslí si a hrá sa s počítačom, otec je pri nej naproti, boli sa aj kúpať na kúpalisku, chodia na nákupy, veci, ktoré jej otec kúpi si môže zobrať domou a tieto mame ukáže. K tábore s koňmi sa maloletá S. vyjadrila tak, že ona chcela ostať ešte jeden deň kvôli koňom a rozlúčiť sa s mamou, čo povedala otcovi, keď pre ňu prišiel, načo otec trval na odchode a potom odišiel. Taktiež uviedla, že sa stáva, že otec jej zavolá, že musí odísť do Prahy alebo do Brna, následne sa s ňou príde rozlúčiť, dať jej pusu na rozlúčku a že mama s tým problém nemá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nemal, rovnako ako súd prvého stupňa, za dostatočne preukázané, že by matka opakovane a bezdôvodne bránila otcovi v styku s maloletou S. a tým porušovala svoju povinnosť, ktorá jej vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia

- rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.11.2009, č.k. 7C/47/2009-30, t.j. umožnenie prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa otcovi. Pokiaľ otec v odvolaní namieta objektívnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, odvolací súd poukazuje na to, že postup, prípadne zaujatosť zamestnancov, ktorí za ustanoveného opatrovníka konajú, majú účastníci konania právo namietať priamo na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, prípadne na jeho nadriadenom orgáne. Odvolací súd zároveň dodáva, že v predmetnej veci sú problémy pri realizácii styku otca s maloletou S. v značnej miere spôsobené aj nedostatočnou komunikáciou medzi rodičmi maloletej, keď otec s matkou nekomunikuje vôbec, neodpovedá na jej telefonáty a realizáciu súdom upraveného styku rieši priamo s maloletou S.. Takéto konanie nie je v záujme maloletej, nakoľko má nepriaznivý vplyv na jej psychický vývoj. Je preto nevyhnutné, aby sa k realizácii styku otca s maloletou S. pristupovalo objektívne, zodpovedne a predovšetkým so zreteľom na záujem maloletej, ktorá je vzhľadom na svoj vek schopná prejavíť vlastný názor aj v otázke styku s otcom, pričom za účelom zachovania pozitívneho postoja maloletej S. k otcovi je tento názor potrebné rešpektovať.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.